

Sygn. akt VI K 78/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2015r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, w VI Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Kinga Misiukiewicz

Protokolant: Dagmara Suska

w obecności **Prokuratora**

Prok. Rej. S. – P.: A. M.

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2015r. i 1 października 2015 r. sprawy

K. C. córki R. i S. z domu A.

ur. (...)

oskarżonej o to, że:

w dniu 4 lutego 2014r. w S. przy ul. (...) będąc u pośrednika firmy (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem zawierając umowę pożyczki tzw. „chwilówki” w wysokości 700 zł, gdzie to złożyła nieprawdziwe ustne oświadczenie o dochodach i zatrudnieniu w firmie grupa (...) S.A przy ul. (...) w S. czym wprowadziła w błąd pracownika ww. firmy co do faktu zatrudnienia i zamiaru wywiązania się z umowy powodując straty w wysokości 875,96 zł czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o. (...) S.K.A. z/s we W. przy ul. (...)

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżoną **K. C.** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu w przy czym przyjmuje, że spowodowała straty w wysokości 700 złotych na szkodę (...) S.K.A. z siedzibą we W., nadto że czyn ten stanowi przypadek mniejszej wagi z art. 286 § 3 k.k., za który na podstawie art. 286 § 3 k.k. wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując ją w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw z art. 4 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną do naprawienia szkody poprzez zapłatę 700 (siedmiuset) złotych na rzecz (...) S.K.A. z siedzibą we W.;

III. na podstawie § 2 ust. 3 i § 14 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego adw. **K. M.** wynagrodzenie z obronę udzieloną z urzędu w 752 (siedemset pięćdziesiąt dwa) złotych i 76 (siedemdziesiąt sześć) groszy w tym 140 (stu czterdziestu) złotych i 76 (siedemdziesiąt sześć) groszy tytułem podatku VAT;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu, przy czym zwalnia ją od kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy oraz od opłaty

UZASADNIENIE

W dniu 4 lutego 2014 r. oskarżona K. C. udała się na ul. (...) w S. do punktu udzielania pożyczek i kredytów, prowadzonego przez pośrednika pokrzywdzonej spółki (...). Towarzyszył jej ówczesny partner A. P. (1).

SMS Kredyty udzielał pożyczek krótkoterminowych tzw. „chwilówek” na 15 lub 30 dni, m.in. w kwotach od 200 do 800 zł. Wnioski o udzielenie pożyczki trafiały do spółki za pośrednictwem internetu, poprzez kanał telefoniczny – sms oraz poprzez biura pośrednictwa finansowego. Każdy wniosek o udzielenie pożyczki przechodził proces weryfikacji przez system. W zależności od potrzeby weryfikowane były m.in. dane osobowe, nr konta bankowego, telefony, miejsca pracy, adresy. Warunkiem otrzymania pożyczki było posiadanie stałego i udokumentowanego dochodu, przy czym to system SMS Kredyty, do którego wprowadzało się dane decydował, czy potrzebne było zaświadczenie o dochodach klienta, czy też można było poprzestać na jego ustnym oświadczeniu o zatrudnieniu. Jeżeli klient oświadczył, iż posiada stałe dochody, wówczas następował proces weryfikacji takiego klienta. Był on przeprowadzany jeszcze przed podpisaniem umowy pożyczki.

K. C. złożyła wniosek o udzielenie pożyczki na kwotę 700 zł na okres 30 dni podając jednocześnie, iż od dnia 20 maja 2011r. jest zatrudniona w firmie Grupa (...) S.A. z siedzibą przy ul. (...), (...)-(...) S., i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie miesięczne w kwocie 1800 zł. Podała niezbędne dane, w tym również dane dotyczące swojego zatrudnienia, mając świadomość, iż w tym dniu nie była nigdzie zatrudniona.

Po przejściu pozytywnej weryfikacji w bazie danych, K. C. zostały przyznane środki z tytułu pożyczki nr (...) w kwocie 700 zł.

Oskarżona K. C. nie miała jednak środków na spłatę ww. pożyczki, a całą dokumentację z nią związaną wyrzuciła.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia K. C. k. 126, 70-71

zeznania T. S. k. 38 w zw. z k. 127

zeznania M. L. k. 20 w zw. z k. 127

częściowo zeznania A. P. (1) k. 81 w zw. z k. 127

pismo z A. (...) k. 13

K. C. ma obecnie 22 lata, ma wykształcenie średnie, jest panną i nie ma dzieci. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Wynajmuje pokój od właścicielki lokalu i ponosi z tego tytułu koszty w wysokości 1100 zł. Oskarżona pracuje aktualnie jako sanitariuszka w szpitalu przy ul. (...). w S. osiągając z tego tytułu dochód w wysokości 1530 zł miesięcznie netto. W przeszłości nie była karana sądownie.

K. C. jest zdrowa psychicznie, w przeszłości przebyła zespół paranoidalny.

Dowód:

karta karna k.36 w zw. z k. 127

dane osobopoznawcze k. 70, 125, w zw. z k. 127

kwestionariusz wywiadu środowiskowego k. 135-136

opinia sądowo – psychiatryczna k. 58 - 60

Oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu wyjaśniając, że na początku lutego 2014r., wraz ze swoim ówczesnym chłopakiem A. P. (1) udała się na ul. (...) w S. do „punktu z pożyczkami”. Wskazała, iż złożyła wniosek o udzielenie jej pożyczki w wysokości 600 zł. Te pieniądze chciała przeznaczyć na zakup odzieży. Oskarżona wskazała, iż w trakcie składania wniosku, podała wszystkie swoje dane niezbędne do udzielenia jej pożyczki. Dodała wówczas, iż jest zatrudniona w firmie Grupa (...) S.A. w S. przy ul. (...) na stanowisku pakowacza a jej wynagrodzenie wynosi około 1300 zł. Oskarżona wyjaśniała, iż po weryfikacji jej wniosku, zapadła decyzja o przyznaniu jej pożyczki w kwocie 600 zł. Była w pełni świadoma, że gdyby podała prawdę tj. że nie jest nigdzie zatrudniona, to nie otrzymałaby pożyczki.

W złożonych wyjaśnieniach oskarżona podała ponadto, iż ówczesnie sympatyzujący z nią A. P. (2), po otrzymaniu decyzji o przyznaniu pożyczki, pokazał swój numer konta bankowego, na który kwota 600 zł miałaby zostać przelana. Oskarżona dodała, że z ww. kwoty miała wziąć jedynie 200 zł, natomiast resztę pieniędzy miał zabrać jej chłopak, na leczenie rzekomo chorej matki. (częściowo wyjaśnienia K. C. k. 126, 70-71)

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonej w przeważającej większości zasługują na uwzględnienie. Oskarżona nie kwestionuje faktu zawarcia umowy pożyczki tzw. „chwilówki” u pokrzywdzonej spółki. Co więcej, oskarżona była w pełni świadoma tego, iż podała nieprawdziwe dane odnośnie swojego zatrudnienia. Materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy bezsprzecznie wskazuje, iż oskarżona nigdy nie znajdowała się na ewidencji osób zatrudnionych ani zwolnionych przez (...) Sp. z o.o. sp. k.

Nie sposób uznać za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej odnośnie kwoty, na jaką została udzielona jej pożyczka oraz formy przekazania tych środków, przeczą temu zeznania świadka M. L.. Środki pochodzące z pożyczki nr (...) w kwocie 700 zł zostały przekazane do wypłaty na pocście jako usługa (...). Oskarżona dysponowała kodem niezbędnym do wypłaty pieniędzy. Sąd dał wiarę zeznaniom ww. świadka, wskazując jednocześnie, iż oskarżona, po tym, jak wyrzuciła dokumenty dotyczące pożyczki, mogła przed Sądem dokładnie nie pamiętać wysokości swojego zobowiązania.

Oceniając pozostały materiał dowodowy, Sąd nie dał w pełni wiary zeznaniom byłego chłopaka oskarżonej, A. P. (1). Świadek ten, świadomy ewentualnej odpowiedzialności karnej, negował bowiem fakt nakłaniania K. C. do wzięcia pożyczki oraz towarzyszenia jej podczas zawierania umowy. Zeznania jego pozostawały zatem w sprzeczności z wyjaśnieniami samej oskarżonej. Sąd dokonując oceny powyższego materiału dowodowego, zważając przede wszystkim na fakt, iż oskarżona nie popadała wcześniej w konflikty z prawem, oraz mając na uwadze jej stan intelektualny i psychiczny, uwierzył w przedstawiony przez nią powód, który pchnął ją do podjęcia decyzji o wzięciu pożyczki.

Sąd uznał ponadto za wiarygodne dowody z zeznań świadków M. L. oraz T. S., bowiem nie budziły one jakichkolwiek wątpliwości natury faktycznej, ponadto w sposób prawdziwy przedstawiały okoliczności dotyczące zawierania umowy pożyczki z SMS Kredyt.

Sporządzona na użytek niniejszego postępowania opinia biegłych psychiatrów jest zrozumiała, kompletna i nie zawiera sprzeczności zaś wnioski końcowe są logiczne i przekonujące. Sąd uznał ponadto za wiarygodne pozostałe dowody z dokumentów zgromadzonych w przedmiotowej sprawie albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione osoby w zakresie ich kompetencji, a nie ujawniły się w sprawie żadne okoliczności, które mogłyby nasuwać wątpliwości, co do ich autentyczności bądź źródła pochodzenia.

Kierując się wyżej przedstawioną oceną dowodów, należało przyjąć sprawstwo K. C. w odniesieniu do przypisanego jej przestępstwa uznając, że w dniu 4 lutego 2014 roku w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem zawierając umowę pożyczki tzw. „chwilówkę” w wysokości 700 zł, składając nieprawdziwe oświadczenie agentowi o swoich dochodach i zatrudnieniu w firmie Grupa (...) S.A., czym wprowadziła w błąd agenta co do faktu zatrudnienia i zamiaru wywiązania się z umowy pożyczki, powodując tym samym straty w wysokości 875,96 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. (...) S.K.A., czym wyczerpała wszystkie znamiona czynu z art. 286 § 1 kk.

Wobec braku stanowiska strony pokrzywdzonej, Sąd ustalił jednakże, iż koszty operacyjne nie stanowią kwoty udzielonej pożyczki, dlatego też wysokość tej szkody należało ustalić na kwotę 700 zł, czyli w wysokości faktycznie udzielonej pożyczki. Ponadto, Sąd uznał, że czyn oskarżonej stanowi przypadek mniejszej wagi, w związku z czym, zmienił kwalifikację praną czynu z art. 286 § 3kk. Za taką oceną przemawiał sposób działania oskarżonej, jej motyw, a także wysokość pożyczonej kwoty (, która stanowiła około połowy minimalnego miesięcznego wynagrodzenia).

Sąd nie stwierdził, aby w sprawie zachodziły okoliczności wyłączające odpowiedzialność karną oskarżonej. Zdaniem Sądu społeczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonej była, z uwagi na rozmiary wyrządzonej szkody, niezbyt duża. Na korzyść oskarżonej należy uwzględnić jej dotychczasową niekaralność, a także jej młody wiek. Wymierzona kara jest, zatem adekwatna do wszystkich okoliczności popełnionego przestępstwa.

Przy określaniu wysokości orzeczonej kary Sąd miał na uwadze przewidziane w ustawie zagrożenie za popełnione przestępstwo. Wymierzając karę Sąd baczyl, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniony został stopień społecznej szkodliwości czynu oraz osiągnięte zostały cele zapobiegawcze i wychowawcze, kary w stosunku do K. C., a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W ocenie Sądu powyższe założenia zostaną zrealizowane poprzez karę ograniczenia wolności w wymiarze określonym w wyroku. Sąd ustalił przy tym miesięczną ilość godzin na minimalnym poziomie, bacząc na charakter i wymiar pracy oskarżonej. Za ukształtowaniem kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia przemawiała pozytywna postawa procesowa oskarżonej, jak też podejmowanie przez nią działania w kierunku spłaty zobowiązania. Nadto, Sąd zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody pokrzywdzonej poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty 700 zł. Korzystniejszym dla oskarżonej było zatem oparcie rozstrzygnięcia o tym środku karnym o przepisy obowiązujące przed dniem 1.07.2015r., chociażby z uwagi na brak obowiązku obciążenia jej odsetkami ustawowymi.

W niniejszej sprawie Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec oskarżonej warunkowego zawieszenia wykonania kary bądź warunkowego umorzenia postępowania. Instytucje te są bowiem w swej istocie swego rodzaju ostrzeżeniem i próbą dla oskarżonego. Fakt spowodowania określonej szkody, jak też brak pogłębionej refleksji przy zaciąganiu zobowiązania wymagały zastosowania kary, aczkolwiek w nieznacznym rozmiarze.

Spółeczna szkodliwość czynu oskarżonej była zdecydowanie wyższa niż nieznaczną aby zastosować warunkowe umorzenie postępowania. Świadomość oskarżonej o bezprawności działania oraz brak przekonującego i ewidentnego usprawiedliwienia jej czynu skłonił zatem Sąd do rozstrzygnięcia opisanego w pkt I wydanego wyroku.

Kierując się ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd, w oparciu o art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem, przy czym, z uwagi na trudną sytuację materialną, zwolnił ją z kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy oraz z opłaty sądowej.